

บทที่ 646 ปุ่หลิสำแดงเดช

ช่างแปลกประหลาดโดยแท้

นานเท่าใดแล้วที่มันไม่ได้สัมผัสถึงอันตรายเช่นนี้

สังหรณ์อันตราย นับตั้งแต่ย่างเข้าสู่ด้านใต้วค้ำนี้ก็ดูเหมือนจะไม่มี ส่วน
เกี่ยวข้องกับมันอีกรอในความรู้สึกอันตรายกล้ำกรายเข้าหามัน กระทั่งอวิ
ไสว้ผู้เกรียงไกลยังสมองว่างเปล่าไปวูบหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม อวิไสว้ฟื้นสติทันควัน ท่ามกลางเสียงคำรามแหลมสูง
ลำแสงกระบี่สีเขียวอันคมกล้าพลันแหวกทะลวงผ่านทะเลบุปผากระบี่ พุ่ง
ลิวเข้าสู่มือของมัน

นั่นเป็นกระป๋าวสีเขียวเล่มหนึ่งในกระป๋ไคบเรียวสลักเต็มไปด้วย
ลวดลายอักขระโบราณ

นี่ย่อมมิใช่กระป๋ินที่ชีวเจ๋อใช้ แต่เป็นศาสตรามารเป็นกระป๋ปัสาจ เล่มหนึ่ง

เมื่อมีกระป๋อยู่ในมือ อวี๋ไส่ว้ทั้งความล่งเลและหวั่นไหวใจล้วนถู กวาด
ออกไปหมดสิ้น กระป๋ปัสาจในมือของมันเรียกว่ากระป๋ลั่นปลาหลิ เขียว
เป็นหนึ่งในศาสตรามารชั้นปฐพีคู้ใจของมัน ถู กจัดอันดับอยู่สูงกว่า
เหรีญวิเศษใจอำมหิต

กระป๋ลั่นปลาหลิเขียวเล่มนี้ มันได้รับมาจากการสังหารศัตรูเมื่อครั้ง ยังอยู่
ในด้านเจียง ตอนแรกเริ่มกระป๋เล่มนี้เพียงมีคุณภาพสามัญธรรมดาเทียบ
กับความยิ่งใหญ่เกรียงไกรในยามนี้แล้ว นับว่าอ่อนด้อยกว่ามาก ครั้ง นั้น
มันเพียรพยายามทุกวิถีทางเท่าที่จะคิดออกได้ ใช้สารพัดวิธีปรับแต่ง กระป๋
เล่มนี้อย่างสุดความสามารถ ช่วยให้กระป๋มีพลังเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ
จนกระทั่งกระโจนเข้าสู่อันดับศาสตรามารชั้นปฐพีที่มีชื่อเลื่องลือแห่งยุค

กระบี่ลั่นปลาหลีเขี้ยวหลอมสร้างขึ้นจากลั่นของปีศาจปลาหลีกร่อนสลาย
ปีศาจปลาหลีกร่อนสลายที่ว่่านี่เป็นเผ่าปีศาจที่อาศัยอยู่ใต้ทะเลลึก
ชิ้นส่วนร่างกายที่แข็งแกร่งที่สุดของพวกมันคือลั่นสีเขี้ยวซึ่งทั้งคมกล้าและ
ทนทานนี้เอง สามารถแทงทะลวงสัตว์ทุกชนิด พวกมันหลังจากเสียชีวิต ส่วน
เดียวในร่างกายที่ไม่เน่าเปื่อยกร่อนสลาย ก็คือลั่นสีเขี้ยวนี้เอง นี่จึงเป็น
ที่มาของชื่อตระกูลของพวกมัน

อวิไส่วสะบัดกระบี่อย่างพลอดปร่ง กระบี่ลั่นปลาหลีเขี้ยวผ่าแยก ทะเล
บุปผาเป็นสองส่วน

ไซ่แดงกลาดเกลื่อนเต็มฟ้าเมื่อกระทบถูกแสงสีเขี้ยวพลันกร่อนสลาย ใน
บัดดล! แสงสีเขี้ยวเปล่งประกายวาบ รอยแยกสีดำลึกล้ำปรากฏขึ้น บน
ท้องฟ้าอย่างฉับพลัน!

กระบี่ที่สามารถเปิดรอยแยกมิติ!

กลิ่นอายมีดมนุกร่อนแผ่ซ่านออกมาจากรอยแยก พืชหญ้าที่หลงเหลือ
อยู่บนพื้นเหี่ยวเฉาอย่างรวดเร็ว

ทะเลบุปผากระบี่ก็เหี่ยวเฉาโรยราอย่างรวดเร็วไม่ต่างกัน ในช่วงพริบตา
มวลบุปผากระบี่กว้างใหญ่ไร้ที่สิ้นสุดก็กลับกลายเป็นกิ่งก้านแห้ง เหี่ยว

เหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้กระบี่สิ้นปลาทูลีเหี่ยวสามารถจัดลำดับใน
ทำเนียบศาสตราวุธชั้นปฐมพิ ก็เนื่องเพราะพลังในการเปิดรอยแยกมิตินี้
เอง อวีไสว้ค้นพบอาคมหวงห้ามโบราณจากเศษบันทึกแผ่นหนึ่งสามารถ
เปิดรอยแยกมิติ เชื่อมต่อกับอาณาจักรกร่อนสลาย และวัตถุพิเศษสำคัญ
ที่สุด ในการหลอมสร้างอาคมหวงห้ามชุดนี้ กลับเป็นสิ้นปลาทูลีเหี่ยว
กร่อน สลายที่มันถือครองอยู่นี่เอง

สำหรับออกคนเช่นอวีไสว้ เมื่อค้นพบเบาะแสสำคัญ ทุกสิ่งที่เหลือก็ไม่
เหลือบ่ากว่าแรงเกินกว่าความสามารถของมันไปได้

กระบี่ลั่นปลาหลิเเขียวหลอมสร้างตามกรรมวิธีโบราณนี้เอง

อาณาจักรกร่อนสลายเป็นดินแดนอันแปลกประหลาด ไม่มีพื้นที่ ใหญ่โต
นัก แต่เต็มไปด้วยศัตรูประหลาดนานาชนิด สิ่งที่กระเดื่องดังที่สุด คือพิษ
ร้ายพิเศษเฉพาะที่มีอยู่แต่ในที่แห่งนั้น พิษร้ายเหล่านี้มีคุณสมบัติ หยีนสุด
ชั่ว สามารถกัดกร่อนสรรพสิ่ง เป็นหนึ่งในพิษร้ายที่ร้ายกาจที่สุดในโลก
กระทั่งชนชั้นจอมปีศาจด้านไสวหากกระทบถูกอาจยังเป็นปัญหาอยู่บ้าง
แต่หากเป็นผู้ที่อยู่ต่ำกว่าด้านไสว พวกมันจะดาวด้นสิ้นซึ่งในทันที

พิษร้ายกร่อนสลายเมื่อไหลบ่าออกมาจากรอยแยกมิติ ทะเลनुปผา
เจตจำนงกระบี่ของหว่านลี่ก็เขียวเฉาสลายอย่างรวดเร็ว โช้แดงน้อยใหญ่
ที่ถักทอประสานหลอมละลายในบัดดลดุจเกล็ดหิมะต้องแสงตะวัน

สายตาเยือกเย็นของหว่านลี่ไม่แปรเปลี่ยน ประหนึ่งทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เบื้อง
หน้าอยู่ในการคาดค่านวณของนางอยู่แล้ว

นางโน้มตัวลงแตะดอกไม้ที่เหี่ยวเฉา ขับขานบทเพลงด้วยสຸ່มเสียงเสนาะ
ใส “เป็นมิใช่เป็นตายมิใช่ตาย หัวใจข้าไม่เคยแยกจากไป”

ทะเลบุปผาที่เหี่ยวแห้ง พลันเริ่มดูดซับพิษร้ายกร่อนสลายเพียงชั่ว
พริบตาเดียว มวลบุปผาคลายได้รับสารบำรุงชั้นเยี่ยมแบ่งบานสะพรั่งอีก
ครา บุปผากระปឹกลิ้นกินพิษร้ายกร่อนสลายเข้าไปยิ่งเจิดจ้าสดใสกว่าเดิม
ไช่แดงซึ่งหลอมละลายไปแล้วก็กลับคืนสู่สภาพเดิม มีหน้าซ้ำคราวนี้ยังมี
ประกายสีรุ้งแผ่ลามไปทั่วสายไช่อีกด้วย

กลิ่นหอมหวานฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศ

“น่าสนใจนัก” อวิไสว้อูทานออกมา สีหน้าแปรเปลี่ยนเล็กน้อย ใน
ความเห็นของมัน การเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์นี้หาใช่เรื่องสามัญ
ธรรมดาไม่

ในฐานะจอมปิศาจด้านไสวผู้หนึ่ง มันมีสายตาและความคิดพิจารณา ที่เหนือกว่ายอดยุทธ์ทั่วไป เพียงมองปราดเดียวมันก็ทราบ่วิธีบำเพ็ญ เพียรขอห่อหุ้มเป็นเส้นทางอันแปลกพิสดารที่เกี่ยวข้องกับความเป็น และความตาย นี่ทำให้มันประหลาดใจ ความเป็นและความตายเป็นหนึ่งใน ปริศนาที่ลึกซึ้งและเป็นนิรันดร์ที่สุด วิธีแห่งความเป็นความตายเป็น หลักการสำคัญที่ลึกลับคลุมเครือยากจะฝึกปรือสำเร็จ แต่ไม่ว่าวิธีบำเพ็ญ เพียรใดที่กล้านำหลักการแห่งความเป็นความตายมาใช้เป็นวิธีบำเพ็ญ เพียร ล้วนแล้วแต่ทรงพลานุภาพยิ่งใหญไพศาลทั้งสิ้น

มันตระหนักถึงอันตรายและเริ่มระมัดระวัง

พลังสภาวะของฝ่ายตรงข้ามช่างประหลาดล้ำ นางเปี่ยมล้นไปด้วย พลัง ชีวิต แต่คล้ายแปรเปลี่ยนมาจากพลังงานแห่งความตาย ร่างกายของนาง ผสานกลิ่นอายที่ตรงกันข้ามคนละชุดปลายเอาไว้ด้วยกัน หนึ่งเป็น หนึ่ง ตาย ด้วยสภาพอันพิสดารนี้ หมายความว่ามันไม่อาจประเมินพลังฝีมือ ของอีกฝ่ายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

อวีไสว้เข้าใจกระจ่าง พิชัยกร่อนสลายมิเพียงไม่อาจคุกคามสตรี ลีกลับ
นางนี้ ทั้งยังจะกลายเป็นสารอาหารอย่างดีให้แก่ทะเลบุปผาอีกด้วย พิชัย
กร่อนสลายเป็นพลังงานแห่งความตายชนิดหนึ่ง ก่อตัวขึ้นหลังจาก
การเนาเปื่อย ผู้อื่นเมื่อมีความสามารถกลับความเป็นสู่ความตาย และ
เปลี่ยนความตายกลับคืนสู่ชีวิต พิชัยที่พิชิตทั่วหล้านี้ก็กลับกลายเป็นไร้
ค่าแล้ว

ทะเลบุปผาเริ่มสั่นพลิว เจตจำนงกระปี่ไหลหรืออย่างเร่งร้อน

ทันใดนั้นเอง สายโซ่เรียวยาวมากมายพวยพุ่งขึ้นตรงสองเท้าของอวีไสว้
รัดพันข้อเท้าของมันเอาไว้อย่างแน่นหนา

“ฮึ่ม” อวีไสว้แค้นเสียงอย่างเย็นชา เส้นโซ่รอบข้อเท้ามันขาดสะบั้น

แต่ในเวลานี้เอง ทะเลบุปผายืดถือห่อหุ้มเป็นจุดศูนย์กลางเริ่มหมุน คว้าง
อย่างเข้มข้น จากนั้นยกระดับความเร็วขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทะเลบุปผาตระการตากลับกลายเป็นวังวนมหัศจรรย์วงหนึ่ง

เคล้ง!

เสียงสายโซ่หิมาดังกระหึ่มก้อง เห็นโซ่ขนาดยักษ์ผุดขึ้นจากข้างเท้า ของ
นางอย่างช้า ๆ ขณะที่พุ่งขึ้น เสียงสั่นสะเทือนของสายโซ่ดังสะท้อนทรวง

โซ่นี้หนากว่าลำแขนของบุรุษกำยำ เป็นสีดำสนิทมีดมนปกคลุมด้วย
แผ่นผังปิศาจสีแดงสด

อวิไฉ่ว หน้าเคร่งขรึม มั่นต้วมือขัดกระบี่ลั่นปลาหลิเียวขึ้นไป กลาง
อากาศ

รอนกระปี่ลั่นปลาหลีเขี้ยวพุ่งขึ้นไปถึงครามสูงช่วงหนึ่ง มันก็ แปรเปลี่ยน
เป็นปลาหลีเขี้ยวเขี้ยวยาวตัวหนึ่ง ทันใดนั้นเอง เสียงฟ้าคำรน ดังกึกก้อง ุง
เส้นฟ้าเต้นเร้าในหมู่เมฆสายฝนโปรยปรายลงมาในบัดดล

ม่านพิรุณครอบคลุมโลกเหล้าละอองหมอกลอยฟุ้งไปทั่ว

หยดน้ำฝนเหล่านี้ดูผิวเผินคล้ายอ่อนโยนนุ่มนวล ทว่าทะเลบปผาญก ห่า
ฝนกระหน่ำชัดเจนชะลอช้าลงมาก

นี่ย่อมเป็นกระบวนท่าสร้างชื่อของอวี๋เสวี่ เขตแดนหยาดพิรุณไม่หวน คืบ!

เม็ดฝนแต่ละหยดหยาดแผ่แวงเร้นด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ไพศาลคมกล้า จน
สามารถทะลวงเกราะ พื้นดินกลายเป็นรูลพูนนับไม่ถ้วนในทันที

อย่างไรก็ตาม ทะเลบุปผาที่คล้ายหมูน้้าลงภายใต้เขตแดนหยาด พิรุณ
ไม่หวนคืน กลับยังคงเบ่งบานสะพรั่งสดใส

หว่านหลีจ้องมองอวีไสว้ด้วยสายตาไม่แยแส สายไส้เส้นหนาพุ่งขึ้นจาก
ด้านหลังของนางอย่างช้า ๆ

ซึ่งความจริงอวีไสว้หากสามารถมุดลงไปใต้ทะเลบุปผา มันอาจค้นพบว่า
ภายใต้สองเท้าเรียงงามของหว่านหลี ที่ด้านตรงข้ามของทะเลบุปผา เป็น
เงาร่างโปร่งใสของหลิ่วหลีที่คล้ายยืนอยู่ในกระจกเงาคนละคนกับ หว่านหลี
ท่ามกลางทะเลบุปผาอีกฟากหนึ่ง ไส้เส้นนั้นพวยพุ่งออกมาจาก แผ่นหลัง
ของมันเอง

สายไส้ไม่พลัดพราก (บู้หลี)

กระบวนท่านี้เรียกว่าสายไส้ไม่พลัดพราก!

การต่อสู้แม็ดเดือดรุนแรง แต่จ้วม่อไม่มีเวลาจะมาสไนใจแม้แต่บ่อย
สถานการณ์ในร่างกายมันยามนี้เรียกได้ว่าแปลกประหลาดเป็นที่สุด

พลังเทพที่พลุ่งพล่นในป่วนอยู่ภายในร่างของมันกลับถูกกระแสดความร้อน
จากเมล็ดผลึกสุริยันข่มขวัญจนหยุดนิ่งในบัดดล รวากับจอมจักรพรรดิ
กวาดพิชิตได้ห้ำหั่น แต่หลังจากพลังลึกลับชั่วร้ายของกรงเล็บ พิชิตมังกรดำ
แรกผ่านเข้ามาในร่างของจ้วม่อ พลังความร้อนขุมนี้ก็ดูจพญาราชสีห์พิโรธ
กระโจนเข้าโรมรันประจัญบานอย่างเกรี้ยวกราด

พลังเย็นอันดุร้ายของกรงเล็บพิชิตมังกรก็หาได้ครั่นคร้ามยาเกรงไม่ ตรง
เข้าต้อนรับอย่างอาจหาญ

ประจัญพายุถล่มพัดกวาดไปทั่ว พลังสองขุมโรมรันพันตูอย่างคู่ ก้าวถึง

ร่างกายของจ้วม่อกลับกลายเป็นสนามรบของพลังที่ผิดแผกแตกต่างสอง
ขุม ชั่วพริบตา นั้น ร่างซีกซ้ายของจ้วม่อเย็นเฉียบสุดขีด ส่วนร่างซีกขวา

ร้อนลวกดังถูกเพลิงผลาญ พลังอันบ้าคลั่งสองขุมไม่ต่างจากสัตว์
ประหลาดสองตัวต่อสู้กันเป็นพัลวัน พลังเทพของจ๋วม่อไม่กล้ากระดิกตัว
ราวกับเด็กน้อยที่หวาดกลัวจนหัวหด

สองสัตว์ประหลาดไม่ว่าอาละวาดพัดฟาดผ่านไปที่ใด ร่างกายของมันจะ
บังเกิดความเสียหายอย่างรุนแรง เคราะห์ดีที่จ๋วม่อมีหยดน้ำลี้ลับ
เกาะวัลย์เขียวอยู่ในร่าง หยดน้ำลี้ลับเกาะวัลย์นี้ฉลาดรู้ความรีบติดตาม
รักษา เยียวयर่างกายของจ๋วม่ออย่างไม่หยุดมือ

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อมา แทบทำให้วิญญาณของจ๋วม่อหลุดลอย ออกจากร่าง

เมล็ดผลึกสุริยันคล้ายถูกกรงกลับพิฆาตมังกรกระตุ่นโทสะ กระแสความร้อนยิ่งถูกปลดปล่อยออกมามากกว่าเดิม กรงเล็บพิฆาตมังกรเองในฐานะยอดศาสตรามารรู้ผู้ด่านไหนเลยจะยอมอ่อนย่อหน้า ลงมือตอบโต้ทัน ครั้น

พลังเอ็นเอ็นดูร้ายไหลเข้ามาจากแผ่นหลัง เจาะทะลวงเข้าไปในร่างกาย
ของจ๋ม่ออย่างไม่ขาดสาย

เมื่อต่างฝ่ายต่างพลังเพิ่มพูน ทั้งสองชุมพลังก็เริ่มประจัญบานอย่างดุเดือด
เลือดพล่านเป็นคำรบสอง

จ๋ม่อหน้าซีดขาวราวกระดาษ

สวรรค์ของข้า! พวกเจ้าหากยังคงต่อสู้กันต่อไป ไม่ว่าเกอจะมีหยดน้ำลึกลับ
เถาวัลย์เขียวมากเท่าใด ก็ไม่เพียงพอให้พวกเจ้าล้างผลาญเช่นนี้แล้ว!

หากยังเป็นเช่นนี้ต่อไป ร่างกายของมันแน่นอนว่าต้องถูกชุมพลังทั้งสองนี้
ฉีกออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

แต่สิ่งที่จั่วมือไม่คาดฝันก็คือ กระแสความร้อนจากเมล็ดผลึกสุริยันกลับกลายเป็นฝ่ายได้เปรียบอย่างรวดเร็ว เห็นได้ชัดว่าแข็งแกร่งกว่ามาก จั่วมือถอนหายใจโล่งอกเช่นนี้ก็นับว่าดีแล้ว หากทั้งสองยังโรมรันพันตูกันต่อไปมันคงต้องตกตายอย่างอนาถในไม่ช้า

แต่แล้วเรื่องราวหลังจากนั้น กลับทำให้มันต้องแตกตื่นจนขวัญหนีดีฝ่อ

กระแสความร้อนของเมล็ดผลึกสุริยันเมื่อช่วงชิงเป็นฝ่ายมีเปรียบ ไม่ว่าจะกวาดผ่านไปอยู่ที่ใดล้วนแผดเผาจนย่อยยับอัปรา ทิ้งรอยไหม้เกรียมไว้เบื้องหลัง กระทั่งหยดน้ำลึกลับแถววัลย์เขียวยังจนปัญญาจะรักษา

จั่วมือเข้าใจในบัดดลกระแสความร้อนจากเมล็ดผลึกสุริยันไม่ใช่สิ่งที่สังหารของมันในยามนี้จะทนทานรับไหว เมื่อเทียบกับสถานการณ์ในตอนนี้อย่างไรก็ตามทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันอย่างคู่คี่กำลังก่อนหน้านี้ยังจะดีกว่ามาก

เจ้ามั่งกรน้อย ๆ ปล่อยพลังเย็นออกมาอีกสักหน่อยเร็วเข้า ขออีกสัก
เล็กน้อยเท่านั้น

จ๋วม่อสมองทำงานเร็วรี รีบขบคิดหาวิธีอย่างบ้าคลั่ง แต่พลังเย็นมเพียงไม่
เพิ่มขึ้น กลับยังถูกเมล็ดผลึกสุริยันตีแตกพ่ายถอยร่นไม่เป็น กระบวน

จ๋วม่อผู้อ่อนหวานภาวนาอย่างคลุ้มคลั่งพอเห็นเช่นนี้ อดบันดาลโทษะ
ขึ้นมาไม่ได้

เจ้าตัวใช้การไม่ได้!

กระทั่งลูกไฟที่ยังไม่โตเต็มที่ เจ้ายังไม่มีปัญญาเอาชนะมันได้ เจ้านะ หรือ
ศาสตรามารชั้นนภา ศาสตรามารชั้นนภาผายลมอันใดกัน

จ๋วม่อกัดนด่าระร่ำอยู่ในใจ

ความคิดเหล่านี้พอผุดขึ้นในใจ กรงเล็บพิฆาตมังกรบนหลังของมัน พลัน
สั่นสะเดือนอย่างเกรี้ยวกราด คล้ายได้ยินคำก่นด่าของจ๋มม่อก็มีปาน พลัง
ดุร้ายไพศาลที่แกร่งกล้ากว่าก่อนหน้านี้หลายเท่าตัวพลันทะลักทลาย เข้า
มาในร่างกายของจ๋มม่ออย่างดุเดือด รวากับว่ากลุ่มคลั่งไปแล้ว

สายใยสามพันอาวรณ์คล้ายตรวจพบว่านี่เป็นห่วงคับขันอันตราย พลัน
คลายเส้นใยที่สะกดยับยั้งตรงเล็บพิฆาตมังกรออกเล็กน้อย

พลังที่ปะทุอย่างเกรี้ยวกราดจากกรงเล็บพิฆาตมังกรรอบนี้กล้าแข็งยิ่ง เมื่อ
บุกทะลวงเข้าไปในร่างกายของจ๋มม่อก็จู่โจมกระแสดความร้อนจาก เมล็ด
ผลึกสุริยันจนแตกพ่ายกระจัดกระจาย จ๋มม่อรู้สึกว่ากรงเล็บพิฆาต มังกร
ยังคงสั่นสะเทือนอยู่บนหลังของมันอย่างไม่หยุดยั้งมันคล้ายบังเกิด
ความรู้สึกว่ากรงเล็บพิฆาตมังกรเป็นบุรุษกำยำ ที่ยามนี้กำลังแหงนหน้า
หัวร่อกระหึ่มอย่างพึงพอใจ

แต่จ๋ม่อไม่ได้ปิตินดี กลับแทบจะร่ำร้องคร่ำครวญอย่างหวนโหยออกมา
พลังเย็นของกรงเล็บพิฆาตมังกรเมื่อจู่โจมกระแสน้ำความร้อนจาก เมล็ดผลึก
สุริยันจนแตกพ่าย ยามนี้ก็กลับกลายเป็นฝ้ายอาละวาดไปทั่ว ร่างของมัน
แทน!

เจตนาฆ่าฟันสุดอำมหิตเร่งทำลายร่างกายของมันดุจคลุ้มคลั่ง!

บัดซบ!

จ๋ม่อคิดร่ำให้เป็นกำลัง เเคราะห์ดีที่เมล็ดผลึกสุริยันไม่อาจยอมรับความ
พ่ายแพ้ กระแสน้ำร้อนอีกสายหนึ่งพวยพุ่งออกมาจากรอยแตกของตรา
ผนึก กระโจนเข้าหักหาญกับพลังเย็นอันดุร้ายของกรงเล็บพิฆาต มังกรใน
บัดดล

หุ่บพซึ่ทั้งสอ่ฝ่ายผลัดกันรูกผลัดกันรับอย่างดูเดื่อร่างกายของ จั๋วม่อก
ลั้บกลายเป็นสนามรบเต็มซึ่ที่หุ่บกำลังทั้งสอ่หุ่บเท่กำลังเข้าหัก หาญ
อย่างไม่คิดชีวิต

ความเจ็บปวดแสนสาหัสสารพัดชนิดเค็ยวกรวจิตประสาทของจั๋วม่ออย่าง
ไม่ขาดระยะ แต่มันไม่อาจขยับเคลื่อไหวหรือกริดร้องตะโกน ต่อหน้าสอ่
เทพเซียนอันดุร้ายคูนี จั๋วม่อต่ำต้อยด้อยค่าประดุจทารกน้อยที่ ช่วยเหลือ
ตัวเองไม่ได้

แต่มันยังคงไม่ยอมแพ้

แม้ว่าความเจ็บปวดจะเสียดลึกไปถึงกระดูกมันยังคงกัดฟันทน พยายาม
รักษาความแ่่มใสวบหนึ่งเอาไว้ตลอดเวลา

มันทราบดีแต่ใจ หากคิดหาวิธีเอาชีวิตรอดจากศึกสอ่เทพเซียนอันดุร้าย
ประลองกำลังกัน มันต้องสงบเยือกเย็นเอาไว้!

เวลาผ่านไปนานเท่าใดมันก็เริ่มจดจำไม่ได้แล้ว ขณะที่จั่วมือกำลังเริ่ม รู้สึก
ด้านชา สติใกล้จะหลุดลอย

โอกาสก็มาถึงอย่างฉับพลันทันใด!

บทที่ 647 เปลี่ยนแปลง

กลิ่นอายดุร้ายอำมหิตของกรงเล็บพิฆาตมังกรไม่มีสิ่งใดสามารถยกขึ้น
เทียบได้กระทั่งสัตว์ร้ายแดนร้างซึ่งจ้วมสามารถอัณิเชิญออกมา ด้วย
ศาสตร์บำบวงแดนร้างกาลสมัยยังเทียบไม่ติด แต่หลังสภาวะอันดุร้าย
อำมหิตนี้หากเทียบกับกรงเล็บพิฆาตมังกรเมื่อครั้งกระโน้นแล้วที่ไม่อาจ
นับเป็นอะไรได้ ตามคำของผุ่เยากับเว่ย กรงเล็บพิฆาตมังกรถูกสายใย
สามพันอาวรณ์สะกดเอาไว้นานปี ยามนี้อ่อนแอกว่าหลายพันปีที่ผ่านมา
เรื่องนี้ถึงกับทำให้จ้วมอใคร่ชมดูสักคราว่า กรงเล็บพิฆาตมังกรเมื่อครั้ง
กระโน้น แกร่งกร้าวเกรียงไกรถึงเพียงไหน ?

พลังอันตรายป่าเถื่อนของกรงเล็บพิฆาตมังกรถาโถมเข้ามาใน ร่างกาย
ของจ้วมอย่างบ้าคลั่ง

พฤติกรรมเช่นนี้คล้ายกระตุ้นโทสะของเมลิ็ดผลึกสุรียันกระแสดความ ร้อน
ที่หนาแน่นจนแทบมีตัวตนไหลซึมออกมาจากรอยแตกร้าวของผนัง คืบ
คลานเข้ามาอย่างช้า ๆ

หนึ่งเป็นของวิเศษโบราณที่ดุร้ายป่าเถื่อนสุดเปรียบปาน อีกหนึ่งเป็น
สมบัติอันยิ่งใหญ่แห่งฟ้าดิน หนึ่งเย็นหนึ่งร้อน ชุมกำลังทั้งสองพอปะทะ
กัน ก็ไม่ต่างจากเทราดน้ำเย็นเฉียบลงไปใต้น้ำมันร้อนฉ่า

สังหารปิศาจที่กล้าแกร่งดุจเหล็กไหลของจ้าวม่อ ต่อหน้าพลังอำนาจ อันน่า
สะพรึงกลัวสองขุมนี้ กลายเป็นเปราะบางราวแผ่นกระดาษ เพียงชั่วอึดใจ
เดียวทั้งร่างก็ปรุปรุนไปด้วยหลุมบ่อ หากมิใช่ว่ามีพลังรักษาเยียวยา อัน
สูงสุดยอดของหยดน้ำลิ้นแมววัลย์เขียว มันคงถูกบดขยี้เป็นจุณไป นับ
ร้อยรอบแล้ว

แต่รอจนการประจัญบานเดือดระอุขึ้น พลังทั้งสองต่างยึดตำแหน่ง ฐานที่
มั่นอย่างเหนียวแน่น พวกมันเข้ามาระจุกรวมกันอยู่รอบๆ บริเวณ
แผนผังปี่สาจรูปดวงอาทิตย์ทั้งสิบบนร่างของจ๋ม่อ

แผนผังปี่สาจรูปอาทิตย์ทั้งสิบแห่งสังขารปี่สาจรูปภรณ์สวรรค์สิบอีกา
ย่อมเป็นแนวร่วมเดียวกันกับเมล็ดผลึกสุริยัน กระทำตนเป็นแปลง
พลังงานที่พลังเทพมารวมตัวกันตามธรรมชาติ ผลก็คือพลังของเมล็ดผลึก
สุริยันไหลหลังเข้าสู่แผนผังปี่สาจทั้งสิบอย่างไม่หยุดยั้ง

ฉวยโอกาสในที่เมล็ดผลึกสุริยันหันไปรุ่มวายอยู่กับแผนผังปี่สาจรูป ดวง
อาทิตย์ทั้งสิบ พลังเย็นอันตรายของกรงเล็บพิฆาตมังกรบเข้ายึดครอง
ร่างกายของจ๋ม่ออย่างรวดเร็ว เริ่มโหมจู่โจมใส่แผนผังปี่สาจรูปดวง
อาทิตย์เหล่านี้อย่างเกรี้ยวกราด ยามนี้หากมีคนมากระทบถูกร่างกายของ
จ๋ม่อ พวกมันจะพบกับความตื่นตะลึงว่าร่างกายของจ๋ม่อ ทั่วร่างเย็น
เฉียบดุจน้ำแข็ง แต่บริเวณแผนผังปี่สาจรูปดวงอาทิตย์ทั้งสิบร้อนระอุดุจ
เหล็กหลอมเหลว

การต่อสู้ที่ยังมายิ่งทวีความดุเดือดรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ กระทั่งพลังเทพ ที่
ถูกผนึกอยู่ในวังวนบนมือขวาของจ๋วม่อยังถูกจุดลากเข้าร่วมสงครามอัน
ยิ่งใหญ่นี้

ตัวจ๋วม่อเองยามนี้อ่อนแอถึงที่สุด

พลังทั้งมวลในร่างอาละวาดตั้งม้าป่าหลุดออกจากบังเหียน ทั่วร่าง
กลายเป็นสับสนอลหม่านรับบาดเจ็บหนักหนาสาหัส แต่ในชั่วพริบตาเอง
จ๋วม่อก็ไขว่คว้าได้โอกาสสายหนึ่ง

ยังมีพลังอีกชนิดหนึ่งอยู่ในร่างกายของมัน ซึ่งตลอดเวลามันหลงลืม ไป
เสียสนิทนั่นคือแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญูณมัน!

แสงศักดิ์สิทธิ์มาจากมรดกตกทอดของเว่ย นอกจากครั้งที่ใช้จัดตั้งอาคม
หวงห้ามภายในร่างของกู่หมิงกง จ๋วม่อแทบไม่เคยใช้งานแสงศักดิ์สิทธิ์อัน
ล้ำลึกนี้อีกเลย นี่มิใช่ว่าจ๋วม่อดูแลพลังอำนาจของแสงศักดิ์สิทธิ์

เพียงแต่การสืบทอดแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญาณมันขาดช่วงไปนาน เกินไป
เก่าแก่โบราณเกินไป ยากจะทำความเข้าใจอย่างสิ้นเชิง กระทั่งเวทย์ผู้ถือ
ครองมรดกชิ้นนี้มานานหลายพันปี ยังไม่อาจให้ความกระจ่างอันใดได้
แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญาณมันเองก็สับปิสดารสูดหยั่งถึง จั้วม่อถึงกับไม่ทราบ
ว่าจะเริ่มศึกษาจากที่ใด

ทว่าสิ่งที่มันไม่คาดฝันก็คือ ในช่วงคับขันอันตรายสุดขีดแสง ศักดิ์สิทธิ์
วิญญาณมันกลับเริ่มเคลื่อนไหวด้วยตัวเอง มันชำแรกออกมาจากสายใย
สามพันอวรณ์อย่างแหลมช้า สายใยสามพันอวรณ์และแสง ศักดิ์สิทธิ์
วิญญาณมัน อีกสองชุมพลังอันน่าสะพรึงกลัวนี้ กลับไม่ได้เช่นฆ่า ทำลาย
ซึ่งกันและกันในด้านของสายใยสามพันอวรณ์ จั้วต่อไม่ได้แปลก ใจมาก
นัก สิ่งที่สามารถสะกดตรึงกรงเล็บพิฆาตมังกรมานานนับร้อยปี ย่อมต้อง
เป็นสมบัติวิเศษที่เทียบเท่ากับกรงเล็บพิฆาตมังกรอย่างไม่ต้องสงสัย แต่
แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญาณมันที่ถือกำเนิดขึ้นในยามก่อเกิดจักรวาล

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้กลับไม่สะทกสะท้านเช่นเดียวกัน จั้วม่อค่อย
ตระหนักในบัดดล แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญานมันที่แท้ก็เป็นสมบัติพิเศษใน
ระดับชั้นเดียวกันกับกรงเล็บพิฆาตมังกรและเมล็ดผลึกสุริยัน!

แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญานมันเมื่อจะออกมาจากสายใยสามพันอาวรณ์ ก็
ค่อย ๆ วายเวียนไปตามร่างกายที่ปริแตกของจิตต่อจุดจุมัจฉาสีรุ้งตัวหนึ่ง

จั้วม่อที่ถูกบีบคั้นจนแทบอับจนหนทาง เมื่อพบว่าแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญาน
มันไหลออกมา หัวใจพลันโลดขึ้นวูบหนึ่ง

โอกาส!

เวลานี้พลังอื่นในร่างกายของมัน ถูกเมล็ดผลึกสุริยันและกรงเล็บ พิฆาต
มังกรควบคุมไว้อย่างสมบูรณ์ มันอาจใช้สอยพลังใดได้แม้แต่เล็กน้อย สายใย
สามพันอาวรณ์แม้ว่าไม่ได้ถูกพลังทั้งสองสะกดเอาไว้ แต่เนื่อง เพราะ
ลักษณะของพลังที่เฉพาะเจาะจงเกินไป ไม่มีส่วนช่วยในการต่อสู้

การที่จู่ ก็พบเห็นแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญูณมันเผยตัวออกมาเท่ากับ ค้นพบ
สมุนไพรช่วยชีวิตที่ถูกกับโรคของจ้วม่อพอดี!

จ้วม่อสงบใจลงทันควัน สะกดความโลดโผนดีที่พลุ่งขึ้นกลับคืนลง ไป
พยายามหวนนึกดูว่าครั้งก่อนมันเรียกใช้แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญูณมันด้วยวิธี
ใด

เป็นไปตามคาด มันพอเพ่งจิตดูบ แสงศักดิ์สิทธิ์วิญญูณมันก็หยุดกึก ลง
ทันที

จ้วม่อปิติยินดียิ่ง ดูเหมือนว่ามันยังคงสามารถควบคุมแสงศักดิ์สิทธิ์
วิญญูณมันในสภาพอัปจนหนทางสุดขีดเช่นนี้ พลังที่มันสามารถควบคุม
ได้คือสิ่งที่มันปรารถนามากที่สุด! แม้ว่าจะเป็เพียงพลังเล็กน้อย แต่มัน
ยอมไม่ยินยอมตัดใจ พลังที่มันสามารถควบคุมได้ย่อมหมายถึงมันไม่ต้อง
รอให้ผู้คนมาตัวกำหนดชะตากรรมของมัน

มันควบคุมแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญาณมันอย่างรอบคอบระมัดระวัง เนื่อง
เพราะนานมาแล้วที่ไม่ได้ใช้งานพลังขุมนี้ มิหนำซ้ำตั้งแต่แรกเริ่มมันก็ใช้
ว่าจะซ้ำของชำนาญในการใช้แสงศักดิ์สิทธิ์ ที่แรกมันควบคุมอย่างประดัก
ประเดิด สะดุดตาดัดไปหมด แต่จุ่ม่อไม่ท้อแท้หุดหู่ อย่าได้เห็นว่ามันยาม
ปกติไม่ค่อยอีนั่งขงขอบ แต่ยามคับขันอันตรายถึงชีวิตมันจะมีจิตใจจะ
กระจำงแจ้งผิดธรรมดา ยิ่งอดทนอดกลั้นอย่างที่ไม่เคยเป็น

ศึกสัประยุทธ์ระหว่างเมล็ดผลึกสุรียันกับกรงเล็บพิฆาตมังกรบรรลู่ถึง จุด
เดือดอันร้อนระอุ

กระแสความร้อนแผดเผาที่ไหลหลั่งออกมาจากเมล็ดผลึกสุรียัน ยังคงถา
โถมเข้าไปในแผนผังปีศาจรูปดวงอาทิตย์ทั้งสิบอย่างไม่ขาดสาย สิบ
แผนผังปีศาจรูปดวงอาทิตย์ถูกเติมเต็มอย่างรวดเร็ว พวกมันอัดแน่นไป
ด้วยพลังอย่างล้นเหลือประดุจลูกไฟร้อนระอุสิบดวง และเนื่องเพราะพลัง
ที่เติมเต็มเข้ามาแกร่งกร้าวเกินไป แผนผังปีศาจถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาอย่าง

เต็มที แผนผังปิตาภที่ตื้นขึ้นถึงกับปกปิดซ่อนเร้นแสงสว่างของตน แสง
สว่างโชติช่วงเปลี่ยนเป็นความมืดอุจห้วงจักรวาล

แสงสว่างและความมืด เต็มทีก็เป็นคู่แฝดคนละขั้วกันอยู่แล้ว!

จุ่มมือพอเห็นภาพเบื้องหน้า พลันบังเกิดความรู้สึกล้ำลายเข้าใจสัจธรรม
บางประการ

พลังที่อัดแน่นอยู่ในแผนผังปิตาภรูปดวงอาทิตย์แต่ละดวงมากมาย
มหาศาลเกินกว่าที่แผนผังปิตาภแต่ละดวงจะทนทานรับได้ หากไม่มีการ
กระทำจากภายนอกมาช่วยลดทอนพลังเหล่านี้ แผนผังปิตาภรูปดวง
อาทิตย์จะไม่มีทางทนรับกระแสพลังที่ทะลักล้นเข้ามา ผลสุดท้ายจะมี
เพียงจุดจบเดียว คือร่างระเบิดเป็นเลือดเนื้อเลอะเลือนกองหนึ่ง

เคราะห์ดีที่มีกรงเล็บพิฆาตมังกร

พลังเอ็นเอ็นดูร้ายป่าเถื่อนของกรงเล็บพิฆาตมังกรโอบล้อมแผนผังปีศาจ
รูปดวงอาทิตย์จากทุกทิศทุกทาง เมล็ดผลึกสุริยันที่ถูกคุกคามคล้าย
ตระหนักรู้ว่าแผนผังปีศาจรูปดวงอาทิตย์เป็นสมรภูมิมันได้เปรียบ เป็น
เหมือนดินแดนบ้านเกิดที่มันคุ้นเคยและเป็นฝ่ายมีเปรียบ หากปล่อยให้
แผนผังปีศาจปตรองอาทิตย์แตกระเบิดไป เช่นนั้นมันยอมสูญเสียข้อ
ได้เปรียบอย่างไม่ต้องกังขา ดังนั้นแผนผังปีศาจรูปดวงอาทิตย์ได้มุ่งหน้า
เข้าสู่วิถีทางที่จ้วงไม่ เคยคาดฝันมาก่อน

วิวัฒนาการ

พลังของเมล็ดผลึกสุริยันไหลบ่าเข้าไปยังทุกซอกทุกมุมของแผนผังปีศาจ
รูปดวงอาทิตย์ พลังส่วนที่ล้นออกมาจากความสามารถรองรับของแผนผัง
ปีศาจรูปดวงอาทิตย์ ค่อย ๆ ทำการกลั่นเกลาดัดแปลงแผนผัง ปีศาจอย่าง
ต่อเนื่อง นี่จึงเป็นสาเหตุที่แท้จริงของการเปลี่ยนแปลง

ราวกับต้นหญ้าเขียวชอุ่มงอกเงยที่ละน้อย แผนผังปิศาจอันซับซ้อน เริ่ม
เติบโตขึ้นอย่างเงียบเชียบ

นับเป็นครั้งแรก ที่จ้าวม่อได้ประจักษ์การเติบโตของแผนผังปิศาจด้วย
สายตาตัวเอง

ในเวลาเดียวกัน กรงเล็บพิฆาตพิฆาตมังกรทองภูมิปัญญาไม่ถึง หย่อน
ไปก้ำกั้นไม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของในแผนผังปิศาจรูป ดวง
อาทิตย์อย่างทันท่วงที

ชั้นน้ำแข็งพลันปรากฏขึ้นบนร่างจ้าวม่อในบริเวณรอบ ๆ แผนผัง ปิศาจรูป
ดวงอาทิตย์ ชั้นน้ำแข็งเหล่านี้ไม่ได้เป็นสีขาวหรือสีฟ้าอย่างที่ควรเป็น แต่
กลับมีสีเทาซีด พลังเย็นอันดุร้ายกระหายเลือดของกรงเล็บพิฆาต มังกร
ส่วนหนึ่งเริ่มทำการเฝ้ารักษาจ้าวม่อที่แทบจะกลายเป็นเนื้อบด

เพียงแค่พลังเย็นของกรงเล็บพิฆาตมังกรตามป่าเถื่อนเกินไป แม้ว่า จะพยายามเยียวยารักษา กลับให้ความรู้สึกเหมือนมีดน้ำแข็งเสกนับพัน เล่ม กระหน้าเชือดเนื้อเถื่อนหนังจ้วม่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า

จ้วม่อกล้ากลืนฟันทนต่อความเจ็บปวดที่กรีดลึกถึงหัวใจ พยายามควบคุมแสงศักดิ์สิทธิ์วิญญูณมันอย่างระมัดระวัง ซ่อนแสงศักดิ์สิทธิ์ไว้ในมุมหนึ่งเผื่อรอโอกาสอย่างอดทน มันทราบดีว่ายามนี้ยังไม่ใช่เวลาลงมือที่เหมาะสมที่สุด เมล็ดผลึกสุริยันและกรงเล็บพิฆาตมังกรต่างฝ่ายต่างพากัน สัมผัสกำลังอย่างไม่หยุดยั้ง เชื่อแน่ว่าการสัประยุทธ์ครั้งต่อไปจะยิ่งดุเดือด รุนแรงกว่าก่อนหน้านี้มาก

สังหารปิศาจของจ้วม่อแม่แข็งเกร่งทนทาน แต่ต่อหน้าของวิเศษที่ดูร้ายอำมหิตเช่นกรงเล็บพิฆาตมังกร ย่อมไม่อาจนับเป็นอะไรได้ต่อหน้า พลังอันเหี้ยมเกรียมขุมนี้ เลือดเนื้อจำนวนมหาศาลของมันหลอมละลาย ดุจหิมะต้องแสงตะวัน หลงเหลือเพียงเลือดเนื้อที่สามารถดูดซับพลังอันเหี้ยมเกรียมนี้เข้าไปได้

ไผ่เหล่านี้นำมาซึ่งกระบวนการที่ทำให้เลือดเนื้อของจ้วม่อ เปลี่ยนแปลง
ไปอย่างสิ้นเชิง เลือดเนื้อที่แข็งแกร่งที่สุดเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว เติบโต
กล้าแข็งขึ้นเรื่อย ๆ เลือดเนื้อส่วนที่อ่อนแอที่สุดถูกทำลาย เร็วรี สลาย
หายไปอย่างไม่หยุดยั้ง เลือดเนื้อส่วนที่เหลือรอดยังคงกระเสือก กระสน
ดิ้นรนอยู่ในทะเลพลังงานมหุโหดอย่างต่อเนื่อง ค่อย ๆ เกิด เสถียรภาพขึ้น
อย่างช้า ๆ

ยามนี้ไม่มีใครสังเกตเห็น แผนผังปีศาจสี่เทาชนิดหนึ่งปรากฏขึ้น ภายใน
ร่างกายของจ้วมื่อ ค่อย ๆ เติบโตขึ้น พาดผ่านทั้งร่างของมันดุจเงาไม้เลื้อย
แผนผังปีศาจชุดนี้ผิดแผกแตกต่างจากแผนผังปีศาจดั้งเดิม ของมันอย่าง
สิ้นเชิงริมขอบของแผนผังปีศาจสี่เทาบางส่วนปรากฏ ลวดลายคล้ายเกล็ด
หนาขึ้น หากมีคนเพ่งมองให้ชัดตา พวกมันจะพบว่า เกล็ดละเอียดอ่อน
เหล่านี้ ทั้งรูปร่างและสีสันคล้ายคลึงกับแผ่นเกล็ดมังกร บนกรงเล็บพิฆาต
มังกรเป็นอย่างยิ่ง เพียงแต่ขนาดเล็กกว่ามาก

พลังเอ็นหุโหดอันหนักหน่วงอัดแน่นอยู่ในรัศมีหนึ่งจรรอบกายจ้วม่อ
คล้ายจะเป็นหนึ่งเดียวกันกับกรงเล็บพิฆาตมังกร

แต่ภายนอกของรัศมีหนึ่งจิ้งนี้ กลิ่นอายของพลังนี้ถูกเก็บงำอย่าง สมบูรณ์
ไม่ปล่อยให้ผู้ใดที่อยู่ด้านนอกค้นพบได้

มิหนำซ้ำทุกคนในยามนี้ สวดยตาล้วนติดตรึงแน่นอยู่กับการต่อสู้
ระหว่างอวีไสว้กับหว่าหลี่

“ไซ่ไม่พลัดพราก”

ดรwxนี้เรียงงามของหว่าหลี่จี้ตรงไปยังอวีไสว้ สายตาเย็นเฉียบของ นาง
เต็มไปด้วยความเด็ดเดี่ยวและจิตวิญญาณการต่อสู้อันร้อนแรง ภายใต้
ทะเลบุปผากระบี่ หลัวหลี่ดังเงาสะท้อนของหว่าหลี่ร่างของมันโปร่งใสดุจ
ไร้ตัวตน มุมปากประดับด้วยรอยยิ้มน้อย ๆ

แทบจะในเวลาเดียวกันสองบุรุษสตรีเส้นปากอย่างพร้อมเพรียง

สุมเสียงของห่อหลีกระดังง์เย็นเยียบดุจกระปี่ “ไม่พลัดพราก!”

สุมเสียงของหัวหลีแผ่วเบาดุจกระซิบ อ่อนโยนปานสายน้ำริน “ไม่ พลัดพราก!”

วุ่ม ไช้เส้นหนาพลันพวยพุ่งออกจากไต้ฝ่าเท้าของห่อหลีในบัดดล
ประหนึ่งพญางูโบราณฉกปราดเข้าใส่อวีไสร้อย่างกราดเกรี้ยว

ทั่วบริเวณระหิมะก็ก้องไปด้วยเสียงกรียวกราวของสายไช้ทะเลบุปผาทั้ง
มวลสันสะเทือนเลื่อนลั่น

ท่ามกลางเสียงสายไช้กระทบกัน พลังสภาวะพิสดารที่ยากจะบ่ง บอก
บรรยายชนิดหนึ่งแผ่คลุมรอบบริเวณ

นี่มัน... ..

จู๋เข่อสีหน้าแข็งค้าง ทอแววสับสนลังเล

“นี่คือ....” หญิงรับใช้วัยกลางคนอุทานเบา ๆ แต่หยุดชะงักอย่าง กะทันหัน
ใบหน้ากลับกลายเป็นไร้สีเลือดอย่างสิ้นเชิง ,

เสียงเงยหน้าขึ้นอย่างฉับพลัน เสียงหายใจหนัก ๆ ได้ยินถนัดชัดเจน ผ่าน
ชุดเกราะหนา

นี่คือกลิ่นอายของชีวิตและความตาย!

อวิไสว้ดวงตาทอแววตื่นตะลึงและเคร่งเครียดเป็นครั้งแรก สายโซ่เหล็กที่
คล้องพญาอสรพิษนี้ประกอบขึ้นจากสองพลังที่แตกต่างเป็นคนละขั้ว ชีวิต
และความตาย!

หากมิใช่ว่ามันประจักษ์แจ้งอยู่คาตา มันจะไม่ยินยอมเชื่อเป็นอันขาด

ชีวิตและความตาย สองพลังที่แตกต่างตรงข้ามเป็นคนละสุดปลาย ทว่า
กลับผสานรวมเข้าด้วยกันอย่างหมดจดงดงาม ช่างอัศจรรย์พิ้นลึกโดยแท้

นี่มันเคล็ดวิชาอันใด

สตรีนางนี้เป็นใครกันแน่?

ความคิดนับไม่ถ้วนวาบผ่านในใจมันไม่ขาดสาย แต่แล้วเพียงชั่วพริบตา
จิตใจมันก็สงบเยือกเย็นและกระจ่างแจ้งอีกครั้ง

สายโซ่ที่ถักทอขึ้นจากชีวิตและความตายนี้เป็นหนึ่งในพลังที่เลิศล้ำ ที่สุด
เท่าที่มันเคยพบเห็นมา ทั้งประณีตงดงาม ทั้งอัศจรรย์พิ้นลึก จนยากจะ

เชื่อได้ลง กระทั่งอวีไสว้ในฐานะจอมปีศาจด้านไสว้ยังต้องทอดถอน
ชมเชยอย่างจริงใจ

แต่น่าเสียดาย ที่พลังอันเลิศล้ำและหมดจดนี้มีไสว้ว่าไม่มีจุดอ่อน พลังนี้ยัง
ไม่ทันได้ขัดเกลามากพอ

อีกฝ่ายสมควรพึงสำเร็จวิชาได้ไม่นานนัก แม้ว่าจะบรรลุถึงหลักใหญ่
ใจความของพลังอันแสนเลิศ แต่ยังคงขาดการฝึกปรือพลังยังอ่อนด้อย
เกินไปมาก คล้ายต้นอ่อนที่มีพลังอันร้ายกาจ รอจนเติบโตใหญ่อาจทรงพลัง
ไร้ผู้ต้าน แต่เมื่อต้นอ่อนเพียงจะออกจะยังคงฝ่ายผอมและเปราะบางนัก

พลังแม้มาจากเคล็ดวิชาแต่ยังต้องผ่านการสั่งสมขัดเกลาร้อย่าง ยาวนาน

เทียบกับวิชาทั่วไป วิชาที่หลอมรวมชีวิตและความตายเข้าด้วยกันนี้ ย่อม
จัดเป็นยอดวิชาอย่างไร้ข้อกังขา อวีไสว้ไม่มีวิชาใดที่เทียบชั้นกับวิชา นี้ได้

แต่ในด้านของพลังที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน ฝายตรงข้ามยังขาดพร่องไป
มาก

แต่มันไม่เคยคาดฝันว่าจะถูกบีบคั้นจนตกอยู่ในสภาพนี้ ด้วยมือ ของหญิง
สาวนางหนึ่ง

อวี๋ไส่วหัวร่อเยาะหยันตนเอง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่สามารถบรรลุวิชา อัศจรรย์
พันลึกถึงเพียงนี้ย่อมมีคุณสมบัติพอที่จะเป็นคู่มือของมัน!

รอยยิ้มบนใบหน้าค่อย ๆ เลือนหายไป กระป๋องปลาทูเหล็กเขียวในมือ ยกขึ้น
เล็กน้อย สีหน้าเปลี่ยนเป็นเคร่งขรึมจริงจัง

อุปสรรคและความลำบากลำบากนานัปการที่เคยเผชิญในวิถีบำเพ็ญ เพียร
ของมันวาบผ่านเบื้องหน้าในใจของมัน จิตใจของมันเต็มไปด้วยความ
ตระหนกภาคภูมิใจ

ท่ามกลางสายพิรุณโปรยปราย ร่วงสูงถือนกระเป๋ียนหยัดอย่างอหังการ

ข้าจะให้จำได้เห็นพลังที่แท้จริงของ เขตแดนหยาดพิรุณไม่หวนคืน ของ
จอมปิศาจด้านไสว